

Selenga ve Fındık Yolu Macerası

Selenga, babaanesiyle köye gitmişti. Baharın ilk günleriydi ve hava sıcacık, kuşlar şarkı söylüyordu. Babaanesi, "Gel bakalım Selenga, seninle eski fındık bahçesine gidelim," dedi gülümseyerek.

Bahçeye vardıklarında biraz karışıklık vardı. "Burası büyük büyükanneimin gençlik bahçesi," dedi babaanesi. "Fakat yıllar içinde ağaçların arasında kullanmadığımız bir yol vardı, şimdi kaybolmuş."

Selenga gözlerini açtı. "Peki o yolu bulalım mı?" diye sordu merakla.

Babaanesi gülümsedi: "Tabii, birlikte keşfedelim!"

İkisi birlikte bahçede dolaşmaya başladılar. Selenga yerdeki yapraklara, toprak izlerine dikkat etti. "Burada bir garip bir iz var!" diye seslendi babaanesine.

Babaanesi: "Evet, doğru! Sanırım eski yolun izleri bu olabilir."

Yavaş yavaş ilerlediler, birbirine engel olabilecek dalları nazikçe kaldırdılar. Selenga, acelesi olmadığını biliyordu; sabırla her adımı atıyordu.

Bir süre sonra yollar yol olmuş, ağaçlar birbirinden ayrılmıştı. En sonunda eski bir tahta bankın yer aldığı küçük bir açıklığa ulaştılar. Selenga: "Burası ne kadar huzurlu!" dedi.

Babaanesi: "Evet, yıllar önce burası köyümüzün dinlenme noktasıymış. Şimdi senin sayesinde yeniden keşfettik."

Selenga mutlu bir şekilde babaanesine sarıldı. O gün öğrendiği şey şuydu: Sabır ve birlikte çalışmak eski bir güzelliği ortaya çıkarabilir.